

ἐπὶ αἰγυπτιακῶν δημοτικῶν παπύρων περιεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Revillout¹. Εὐρέθησαν δὲ καὶ ὄστρακα ἤτοι κεράμια μετ' ἐπιγραφῶν τούτων τῶν χρόνων².

Ἐπισεσυρμένης δὲ γραφῆς τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. ἔχομεν ἄφθονα δείγματα ἐν ταῖς μεγάλαις συλλογαῖς τοῦ Λονδίνου, τῶν Παρισίων, τοῦ ὀλλανδικοῦ Λουγδούνου καὶ ἀλλαχοῦ, ὧν ἤδη ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρω³. τοῦ δὲ πρώτου αἰῶνος π. Χ. πάνυ ὀλίγα ἔχουσιν ἤδη εὐρεθῆ, ἐξαιρουμένων ὄστράκων. Τοῦ δὲ πρώτου αἰῶνος μ. Χ. εὐρέθησαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἱκανοὶ πάπυροι, ἔχομεν δὲ καὶ πολυπληθῆ ὄστρακα. Καὶ τῶν κατόπιν δ' αἰῶνων σώζονται ἄφθονα δείγματα ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῃ καὶ οὐ μικρὸν πλῆθος, ὁσημέραι αὐξανόμενον, ἐν Παρισίοις, Λονδίνοις καὶ ἀλλαχοῦ, τῶν ἐν τῷ Φαγιούμ, [Ὁξυρρύγχῳ, Ἐρμουπέλει καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσι τῆς Αἰγύπτου] γινομένων ἐρευνῶν προσθετουσῶν ἀδιακόπως νέον ὕλικόν εἰς τὸ ἤδη ὑφιστάμενον.

Πανεπιστημίου μετεβιβάσθη εἰς τὴν ἐν τῷ Βαρβακείῳ συλλογὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας μετὰ τῆς μικρᾶς αἰγυπτιακῆς συλλογῆς τοῦ Σακκακίη. Εὐρίσκειτο δ' ἐν τῷ Βαρβακείῳ, καθ' ἃ διὰ μολυβδίδος ἔχει σημειώσει "Ἑλλην ἀναγνώστης ἐν τῇ ᾧα τῆς σ. 31 τοῦ ἀντιτύπου τοῦ Journal des Savants τοῦ 1873 τοῦ ἀποκειμένου ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ Ἀθηνῶν, δωρηθεὶς ἤδη τῷ 1866 ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἐταιρείαν, καθ' ἃ μαρτυρεῖται ἐν τῷ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1902 ἐγγράφῳ αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐφορείαν τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης, εἰς ἣν μετεβιβάσθη ἐπ' ἐσχάτων ὁ πάπυρος. Φέρει δὲ νῦν ἐν τῷ τμήματι τῶν χειρογράφων ἀρ. 2159. Ἔχει δὲ ὁ πάπυρος μῆκος 2,30 καὶ πλάτος 0,07 καὶ περιέχει σημείωμα καθημερινῶν ἐξόδων πρὸς διατροφήν καὶ ἄλλων οἰκιακῶν δαπανῶν].

¹ Chrestomatithe Démotique 1880 σ. 241, 277. Revue Egyptologique Τόμ. Β σ. 114.

² [Περὶ ἀρχαιοτάτων ὄστράκων ἐκ τῶν χρησιμευσάντων τὸν πέμπτον π. Χ. αἰῶνα ἐν Ἀθήναις εἰς ὄστρακισμὸν ἴδε ἀνωτέρω σ. 33 σημ. 2].

³ Ἴδε ἀνωτέρω σ. 192 κ. ἔ.

